

Ühe neegri kurja äratasumine.

Enne kui kõik se hulk rahvast Aasia, Ahrika, Amerika ja Australia maal, mis tänini Inglismaa valitsuse alla on langenud, äravõidetud said, sai mõlemil poolel hirmsaste verb valatud ja koledate ülesarvamata hulk inimesi äratapetud. Ühes neis verise mõitlemises juhtus üks väike trup Inglismehi põhjapoolse Amerika maal ühe India-rahva sõaväe-osa kätte tulema ja sai enamiste kõik äratapetud. Nende hulgas oli ka üks weel väga noor ohvitser, kes viimse silmapilguni vastu panna, wõi ometegi nii kalli hinna ette kui aga võimalik oma elo äraanda katsus. Aga et ta juba väga rängaste haawatud oli, said ta käd ja keha nõdremaks ja ta hakkas wankuma. Seal tuleb järsku üks wana neeger teiste hulgast wälja, tõmmab wibupüüsi pinga, paneb terawa kihwitud warda selle peale ja sihib noore Inglis ohvitseri vastu, kes nii ligi temast seisis, et warras mõõda ei poleks wõinud lennata.

Aga selsamal silmapilgul, kus tema oma waenlase südamesse viimse surma hoobi tahtis laskitada, wiskas ta äkiste oma sõariistapu maha ja astus noore Inglismehi ja tema waenlaste wahel, kes kohe alandlikult taganesid. Wana neeger läks nüüd noore mehe juure, hakkas tema käest kinni, rääkis tema wasto lahkesti troosti sõnadega ja wiis teda oma

hoonesse. Siin pesi tema oma wangi haawu, kosutas neid suure hoole ja murega ja walwas tema haigewoobi ees kõik ja pääwad nago üks armolik isa oma ainsa armsa poja juures. Kui noormees parmaks sai ja jälle wiimaks terwilele tuli, õpetas wana Indiamees teda ka Indiamaa keelt rääkima ja kõik-sugu maja- ja sõariistapuud tegema, mis nende juures pruukis on. Ikka sai tema oma waenlase warju al nago üks väga armas laps ehk sõber, aga ei ialgi wangi wiisi peetud. Aga wahest sai ometegi waese Inglismehi süda kurwaks, sest wana Neegri pealik waatas ajuti väga haledaste ja ilma sõna lausumata nii kaua tema peale, kunni ta silmad wettais jooksid ja tema igakord selle järel kibedaste nutma hakkas. Sellepärast, et ta oma noore sõbrale mitte ise oma kurbdust üles ei tunnistanud, ei julgunud see ka selle järele pärida, mis waese wana mehe südant nii raskeste koormas.

Miipea kui mets ja maa jälle kewade lehtes seisis, kiskusid India-rahwas jälle oma kerged hooned maha ja walmistasid ennast ueste sõa tarwis Inglismeeeste wasto, kes neile rahu ei annud. Meie wana neeger oli üks nende pealikuteist ja wõttis oma wangi ennesega sõtta kaasa.

Juba naad olid enam kui sada pennikoormat läbi palso ilmasteeta metsa marssinud, kui naad wiimaks ühes orus Inglis sõawäe-laagre leidsid. Wana neeger wõttis noore mehe kae kõrwa, näitas temale seda ja ütles: